

Valldoreix a Mossèn Cinto Verdaguer (1845-1902)

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Rambla Mossèn Jacint Verdaguer
Emplaçament: EMD Valldoreix

Coordenades:

Latitud: 41.457937031544
Longitud: 2.0674789868037
UTM Est (X): 422119
UTM Nord (Y): 4590014

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 488
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Element urbà
Segle: XXI
Any: 2008
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: Presenta algunes marques de vandalisme.
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Simbòlic
Titularitat: Pública
Titular: EMD Valldoreix
Autoria de la fitxa: Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dg., 03/12/2023 - 21:23

Descripció

Placa rectangular, metàl·lica i amb lletres daurades, situada en un mur de contenció dedicat a Mn. Jacint Verdaguer amb un retrat del poeta amb barretina i llacet. El text és el següent: "*Valldoreix a Mossèn Cinto Verdaguer (1845-1902) Aquelles verdes ribes florides que'l sol daura, Sant Just Desvern que obregen los tarongers y pins, de Valldoreig los boscos, de Hebron y de Valldaura, texexen ta futura corona de jardins. Oda a Barcelona, 1883. Jacint Verdaguer i Santaló. Valldoreix, desembre de 2008*".

Història

Jacint Verdaguer i Santaló va néixer a Folgueroles el 17 de maig de 1845 i va morir el 10 de juny de 1902, a Vallvidrera, a Barcelona. El 1855 va entrar a estudiar al seminari de Vic i va ser ordenat de prevere el 1870. Aleshores, va ser destinat com a vicari a la parròquia del poble de Vinyoles d'Orís, a Osona. El 1865 va guanyar el primer premi dels Jocs Florals de Barcelona amb el poema "Dos màrtirs d'una pàtria". Va recollir el premi vestit de pagès al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. El 1874 va començar a ser el sacerdot de la Companyia Transatlàntica, propietat del marquès de Comillas, on fou hostatjat a casa seva, al palau Moja, a les Rambles. Entre els anys 1877 i 1893 va escriure els poemes *l'Atlàntida* i *Canigó*. Va patir una crisi espiritual, es va barallar amb la família López i Güell i el bisbat de Barcelona el va enviar al santuari de la Gleba, a Osona. Va tornar a Barcelona, passant els seus darrers anys com a prevere beneficiat a l'església de Betlem, a les Rambles.

